

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1922/2019
12.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миланче Миладиновић, адвокат из ..., против тужене ОШ "ББ" у ..., коју заступа Државни правобранилац из Београда, ради поништаја решења и реинтеграције, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3811/16 од 29.11.2018. године, у седници одржаној 12.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3811/16 од 29.11.2018. године, тако што се **ОДБИЈА** жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедереву П1 307/15 од 27.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П1 307/15 од 27.04.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење директора Основне школе "ББ" у ... и одлука Школског одбора исте школе од 16.12.2007. године и да га тужена врати на рад. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3811/16 од 29.11.2018. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и поништено решење директора тужене Основне школе "ББ" од 12.11.2007. године и одлука Школског одбора исте школе од 26.12.2007. године и обавезана тужена да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 367.500,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка по жалби у износу од 102.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу на неодређено време код тужене на пословима наставника разредне наставе (учитеља) почев од 15.11.1992. године, па све до 21.08.2007. године када му је престао радни однос. Из образложења решења о отказу, уговор о уређењу међусобних права, обавеза и одговорности је отказан због одбијања тужиоца да се подвргне лекарском прегледу и утврђено да му радни однос престаје закључно са 21.08.2007. године. Против овог решења тужилац је уложио приговор који је одбијен одлуком Школског одбора тужене од 26.12.2007. године. Из дописа тужене од 14.06.2007. године упућеног тужиоцу, који је насловљен са: "упућивање на ванредни систематски преглед" утврђено је да је тужиоцу предочено да је потребно да се одмах јави у ЗЦ "ВВ" у ... ради обављања ванредног лекарског прегледа на основу члана 111. Закона о основама система образовања и васпитања; да је у прилогу достављена сагласност тог ЗЦ да изврши преглед као и да је тужилац упозорен да у случају непоступања по налогу може доћи до престанка радног односа. Овај допис тужилац је примио 14.06.2007. године. Лекар неуропсихијатар је 07.07.2007. године тужиоцу приликом контролног прегледа издала упут за болничко лечење. Из извештаја о извршеном периодичном лекарском прегледу од 12.07.2007. године произлази да тужилац није привремено способан за рад на радном месту на коме ради и упућује се надлежном лекару ради лечења, а после лечења да се јави у Службу медицине рада (за 1-2 месеца) ради коначног мишљења о радној способности. Тужилац је користио годишњи одмор у периоду од 02.07-10.08.2007. године, а на рад је требало да се јави 13.08.2007. године, све према решењу о коришћењу годишњег одмора. После систематског прегледа тужилац се први пут јавио ординирајућем лекару 16.08.2007. године али не са отпусном листом ни са извештајем лекара неуропсихијатра већ са извештајем специјалисте медицине рада са систематског из јула 2007. године. Ординирајући лекар је истог дана (16.08.2007. године) тужиоцу отворио боловање и то од 14.08.2007. године и издао му упут за преглед код неуропсихијатра у ДЗ. Тужилац је овај преглед обавио 05.09.2007. године, али се ординирајућем лекару који му је отворио боловање 14.08.2007. године није јавио на контролу која је била заказана за 21.08.2007. године. Директор тужене је 16.10.2007. године тражио од тужиоца да достави дознаке за боловање ради регулисања његовог статуса а потом је дописом од 31.10.2007. године исте податке затражила од ЗЦ "ВВ" јер тужилац и даље није доставио дознаке школи. Из дописа ЗЦ "ВВ" од 06.11.2007. године упућеног туженој утврђено је да је тужилац у овој установи обавио систематски преглед дана 02.07.2007. године и да су том приликом код њега дијагностификована патолошка стања и обављено допунско испитивање, а да је 07.07.2007. године неуропсихијатар издао тужиоцу упут за болничко лечење.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио захтев тужиоца налазећи да су испуњени услови из члана 111. Закона о основама система образовања и васпитања јер се није подвргао ванредном лекарском прегледу.

Супротно, другостепени суд је закључио да је решење о отказу донето ретроактивно јер је донето 20.11.2007. године док је престанак радног односа тужиоцу утврђен на дан 21.08.2007. године, па је због формално-правног недостатка у процедури доношења решења, по оцени тог суда решење незаконито.

Становиште другостепеног суда није правилно.

Према члану 111. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања, у радни однос може да буде примљен наставник, васпитач и стручни сарадник под условима прописаним законом и ако има одговарајуће образовање, психичку, физичку

и здравствену способност за рад са децом и ученицима. По ставу 2. истог члана ови услови се доказују приликом пријема у радни однос и проверавају у току рада. Ставом 3. регулисано је да наставнику, васпитачу и стручном сараднику престаје радни однос ако се у току радног односа утврди да не испуњава услове из става 1. овог члана или ако одбије да се подвргне лекарском прегледу.

По члану 185. став 5. Закона о раду запосленом престаје радни однос даном достављања решења, осим ако овим законом или решењем није одређен други рок.

Имајући у виду да је тужилац упућен на ванредни преглед од стране тужене дописом који је примио, да се он јавио лекару, али да није поступио по упутима за болничко лечење и преглед код неуропсихијатра, односно да од дана дописа тужене о упућивању на ванредни систематски преглед исти није обавио ни одмах, ни наредном периоду од пет месеци (време док је користио годишњи одмор и био на боловању), правилан је закључак првостепеног суда о неоснованости захтева тужиоца за поништај овако донетог решења.

Према извештају ДЗ боловање је завршено 20.08.2007. године, па је тужена могла донети решење којим утврђује престанак радног односа са 21.08.2007. године (по окончању боловања) због необављеног систематског прегледа, на основу члана 185. став 5. Закона о раду.

На основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић